अनि किसानले पाउन थाले उचित मूल्य

कवानपुरको विकट
काँकडा गाविस वडा
हुर्किएका राजकुमार
पाङ) का आफ्नै
पीडाहरू छन् ।
उँमा जन्मी हुर्केका र
एकजना यस्ता पात्र
गरिवीको मारमा पनि
परिमार्जित गर्दै,
गर्दै मूलधारमा
छन् ।
हिले मकवानपुरको
गाविस वडा नं. १
लोथर बजारमा र
को बसोबास हुन
। उनकै अगुवाईमा
तामाङ समुदायको
तर उकास्नका लागि
ले उत्पादन गरेका
ामानहरू बिक्री र
र्द्धनका घरेलु सामान
र बिक्री केन्द्र
भएपछि दुर्गमा
रूलाई सजिलो हुन
। संकलन केन्द्रमा
उत्पादन गरेका
कुचो, बाँसका
ाङ्लो, भकारी तथा
अन्य उत्पादनहरूको
र बिक्री बितरण
ालेपछि गाउँका
रू मत्र मख्ख छैनन्,
पनि उचित मूल्यमा
सामानहरू पाएपछि
र्न थालेका हुन् ।
रेवी निवारण कोषले
३२ हजार रूपियाँ
ल्ला कृषि विकास

कार्यालय मकवानपुरको १ लाख ५० हजार तथा स्थानीय ग्रामीण सरोकार कृषि उत्थान तथा संकलन केन्द्रले ६४ हजार रूपियाँको लगानीमा बलियो पक्की भवन निर्माण गरी ग्रामीण भेगबाट उत्पादन गरिएका सामानहरूको संकलने केन्द्र स्थापना गरिएको हो । केन्द्र स्थापनापछि गाउँबाट सामानहरू बेच्न आउने किसानहरूलाई आर्थिक हिसावले ठूलो राहत मिलेको अध्यक्ष राजकुमार बताउँछन् । उनका अनुसार संकलन केन्द्र स्थापाना हुनुभन्दा पहिले व्यापारिहरूले एकातर्फी रूपमा भाउ लगाएर किसानहरूलाई निराश बनाउने गरेका थिए । लोथर बजारका ब्यापारीहरूले कौडीको भाउमा घरेलु उत्पादनहरू खरिद गरी ग्राहकहरूलाई बेच्ने गरेको अनुभव सुनाउँदै राजकुमार भन्छन्('उनीहरूकै मूल्यमा जबर जस्त सामानहरू बेच्नुपर्थ्यो, अहिले हामीले एउटा दर निर्धाणर गरी खरिद बिक्री गरि रहेका छौँ ।' किसानहरूसँग लिएका सामानमा अत्यत्नै कम नाफा लिएर अन्यत्र सप्लाई गर्न थालिएको उनले बताए ।

'हामीसँग बिराटनगर, धनगढी, बिरगंज, नारायणगढ, हेटौँडा, बुटवल लगायत ठूला सहरहरूबाट घरेलु सामानहरूको माग बढी आउने गरेको छ ।', राजकुमारले भने । उनले धेरैजसो अम्रिसो खेती गर्ने किसानहरूले ल्याएका अम्रिसोको कुचो ती सहरहरूमा माग भइरहेको बताए । कुचो, बाँसबाट निर्मित सामानहरू तथा स्थानीय अन्य सामग्रीहरूको कारोबार नै अहिले एक करोडको हाराहारीमा हुने गरेको छ ।

संकलन केन्द्र स्थापना सामुदायिक संस्थाको लगानीमा स्थापना गरी व्यापारको काम समेत थालिएको हो । संस्थामा आबद्ध भएका ६० जना सदस्यले यसले आर्जन गर्ने नाफा पाउने गरेको राजकुमार बताउँछन् । संकलन केन्द्र स्थापना हुनुअघि गाउँबाट लोथर बजारमा आउने घरेलु सामानहरू छोपाछोप गर्दै यहाँका व्यापारीहरू आउने बाटो कुरेर बस्ने गरेका थिए । उनीहरूले आफूले दैनिक उपभोग्य बस्तुहरू उधारो पठाइदिने भन्दै सोभ्कासाभ्का मान्छेहरूलाई फकाएर घरेलु उत्पादनका डोकोडालो, कुचो तथा घरेलु महहरू आफ्नो कब्जामा पार्ने गरेका थिए । 'आजकाल त्यस्तो बिकृति छैन, राजकुमार भन्छन्,('त्यसरी व्यापार गर्नेहरूलाई संकलन केन्द्रले सुकाइदिएको छ ।' कारण हो संकलन केन्द्रले उचित मूल्य दिएर खरिद गरिदिन्छ भने संकलन केन्द्रमा भाउ नपाएर बिक्री भएका सामानहरू पनि भाउन आउने बेलासम्म स्टोर गरी राख्ने गरिएको छ ।

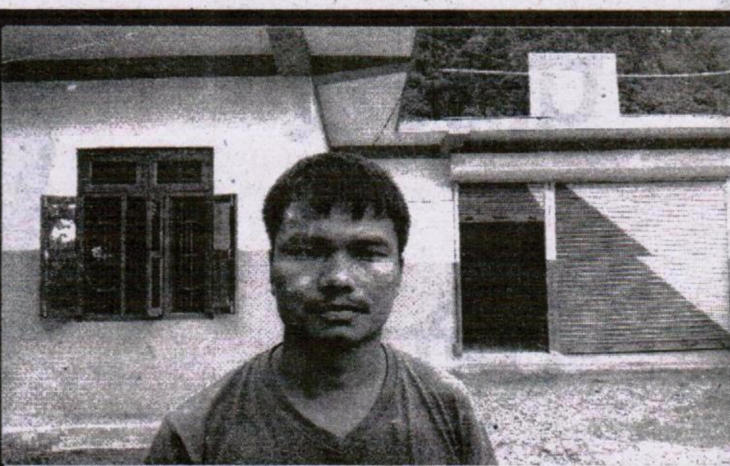

संकलन केन्द्रले उचित मूल्य दिएर खरिद गरिदिन्छ भने संकल
केन्द्रमा भाउ नपाएर बिक्री भएका सामानहरु पनि भाउन आउ
बेलासम्म स्टोर गरी राख्ने गरिएको छ ।

किसानहरूका लागि त्यसरी सुविधान दिइएको छ ।

कतिपय किसानहरू टाढाबाट आउने भएकाले उनीहरू रात बस्नुपर्ने अबस्था छ । त्यस्ता किसानहरूलाई संकलन केन्द्रले आवासीय सुविाधा पनि उपलब्ध गराएको राजकुमारले बताए । संकलन केन्द्रमा चितवनको लोथर, कोराक लगायतका गाविसहरू सहित मकवानपुरको काँकडा गाविसका सबै किसानहरूले सामान ल्याउने गर्दछन् । उनीहरूको प्रवर्द्धनका लागि संकलन केन्द्रले उत्पादन अगावै आफ्ना समूहका सदस्यहरूलाई आर्थिक लगानी समेत गरिदिने गरेको छ । अम्रिसो फुलेपछि कुचो ल्याउने गरी अग्रिम लगानी गरी किसानहरूका दैनिक जीवन यापनमा सघाउ पुऱ्याएपछि खुसी भएर किसानहरूले घरेलु सामानहरू ल्याइदिने गरेको रा ाजकुमारले बताए । केही बर्षयता संकलन केन्द्र स्थापना भएकाले किसानहरूले उचित मूल्य पाएका छन् भने राजमार्गबाट

ओहोर दोहोर गर्ने
उपभोक्ताहरूले
उत्पादनलाई सीधै
पाएका छन् । उ
त्यस्तो सुविाधा पाउँद
समेत सहुलियत पा
। 'निकै दुःख गरेर
संकलन केन्द्र स्था
`का छौँ, राजकुमार
'यसको संचालनपा
चेपाङ समु
मानिसहरूले पनि पैस
देख्न पाउन थालेक
उनले आफ्न स्वर